

Dāvids

Pašmāju Bilis Geitss

Baltkom valdes priekšsēdētājs Pēteris Šmidre šodien svin vārdadienu, bet viņa uzņēmums — 15 gadu jubileju.

Dāvids. Tu tak esi Latvijas Bilis Geitss!

Pēteris Šmidre. Tiešām? Kaut kā neesmu par to domājis.

D. Trīs pazīmes: pirmkārt, cilvēki par tevi runā, otrkārt, tu strādā nozarē, kura pārējiem nav pat īsti skaidra un, treškārt, tu esi šausmīgi bagāts!

Š. Ne jau šausmīgi.

D. Kā ir būt bagātam Latvijā?

Š. Nav par ko žēloties.

D. Vai tev ir viegli dzīvot šeit?

Š. Nu, kas ir viegli? Tas jāuztver tā, kā ir.

D. Kāda ir atšķirība starp to, ka ir nauda un ka ir daudz naudas?

Š. Nezinu. Ja profesija ir naudas tērētājs, tad var sajukt starpību. Es savu profesiju neesmu mainījis — ko esmu darījis, to arī daru. Var jau rotaļlietas sapirkties...

D. Nauda un draugi...

Š. Viens no likumiem: ja gribi pazaudēt draugu, aizdod viņam naudu.

D. Draugu tev daudz?

Š. Saproti, draugi dalās: bērnības draugi, darba draugi, ģimenes draugi, radi... Kā sadalīt laiku starp sev tuviem cilvēkiem — tas ir nopietni. Jādomā: pie mammas pēdējo reizi biju pirms diviem mēnešiem, vai meita neapvainosies, ja neaizbraukšu... Tas ir baigi grūti.

D. Ko par naudu nevar nopirkt?

Š. Oi, daudz ko nevar nopirkt... Ļoti daudz. Labu garastāvokli, gandarījumu... Tu vari kaut kā to stimulēt, protams. Pieņemsim, ja tavš sapnis ir būt uz Ziemeļpola, vari samaksāt, lai tevi tur izmet ar izpletņi. Taču nav garantēts, ka tad, kad nolēksi, pēkšņi kļūsi laimīgs.

D. Baltkom. Pats nosaukumu izdomāji?

Š. Jā. Toreiz kopā ar amerikāņiem bija arī citi varianti, bet palikām pie Baltkom.

D. Kādu tu redzi Baltkom — sava lolojuma — vīziju vēl pēc 15 gadiem?

Š. Par baigi lielo attālumu tu prasi. 15 gadi šodienas tempam ir ilgs laiks. Piemēram, man mājās bērns mēģināja sadīlot tādu lietu — apmainīt sodu nelietot internetu divas dienas pret saldumu neēšanu nedēļu. Tas rāda, kā cilvēks mainās faktiski vienas paaudzes laikā. Tu vari dabūt jebkādu informāciju no jebkuras vietas. Kāpēc mēs šodien vēl staigājam pa veikaliem, pasaki? Piespied pogu internetā, un tev visu atved!

D. Tāpēc ka cilvēkiem nav kur satikties. Viņi ir vientuļi. Tur var sevi parādīt, paskatīties uz citiem, satikt paziņas...

Š. Labi. Tas ir vajadzīgs mūsu gados. Protams, arī šodienas skolēniem nepieciešami draugi, lai pabrauktu ar velosipēdu vai vēl kaut ko, bet daļu no savstarpējās kontaktēšanās viņi pārceļ uz internetu. Tur draugu kvalitāte ir daudz augstāka, jo var atrast cilvēku ar savām interesēm jebkurā pasaules malā. Mēs šos cilvēkus meklējam savā pagalmā.

D. Ja nebūtu tehnoloģiju, kas būtu tavs bizness?

Š. Grūti pateikt. Es vienkārši sāku strādāt savā specialitātē — radioinženieris.

D. Nebija domas kādā brīdī mest to visu pie malas?

Š. Bija izvēles momenti, bet ļoti sen — pirmos gadus institūtā. Paspēlēju vienā bendā, aizgāju uz Mākslas akadēmijas sagatavošanas kursiem... Tad vajadzēja izvēlēties ko vienu.

D. Tātad tu pēc būtības esi radošais?

Š. Kas pēc trīsdesmit gadiem ar lodāmuru var palikt no radošā?

D. Tev iznāk daudz laika padomāt, pabūt pašam ar sevi?

Š. Nē, bet man gudri ārsti pateica, ka man ne galva, ne kājas, ne vēders sāp. Slimība ir domāšanā, un, lai izārstētos, divas stundas dienā jābūt vienam. Aiztaisi istabu ciet, sēdi, neko nedari — ne lasi, ne skaties televizoru, nelien kompī, aizbrauc uz laukiem... Viss sakārtosies. Tā es no kādiem 40 gadiem sāku zvejot un iet medībās, jo pirms tam skaļi smējos par cilvēkiem, kuri, pieņemsim, pusi dienas sēž kokā.

D. Kuru dzīvnieku tu nevarētu nošaut?

Š. Ziloni.

D. Kāpēc?

Š. Nevaru nošaut nevienu no pirmā lielā piecnieka.

D. Kas tas tāds?

Š. Lauva, zilonis, degunradzis, behemots un gepards. Nevienu, kaut arī medniekiem tie skaitās prestižas trofejas.

D. Tātad tu neseko bagāto cilvēku elitei?

Š. Es negribu izrādīties, bet viss, ko raksta glancētie žurnāli, manuprāt, ir literatūra ir pilnīgas muļķības.

D. Ir taču kaut kādi kanoni — es nerunāju par biznesa etiķeti.

Š. Es saprotu, ir piederība pie kaut kādas sociālās klases, bet man tas ir pofīg. Reiz kādai žurnālistei teicu: "Ja tu esi pludmalē, kā tu atšķir, ar ko interesanti runāt?" Viņa saka: "Tas atkarīgs no tā, kādā pludmalē tu esi." Uz ko es beidzot pateicu: "Diez vai es kaut ko zaudēšu no tā, ka man nebūs sarunas ar cilvēku, kurš ar mani nerunās tāpēc, ka man nav pēdējā modeļa peldbikšu." Bizness ir cita vide, bet principā tas pulkstenis un kaklasaite ir vajadzīgi, kad tu aizbrauc uz Brazīliju un gribi sākt kaut ko darīt. Ja kāds Latvijā nezina, ko es daru...

D. Tu taču biji Spānijā! Noliki kutera vadīšanas tiesības?

Š. Noliku, noliku. Diezgan sekmīgi.

D. Esi jau izmantojis?

Š. Neviens nav prasījis. Pirms tam visu laiku baidījies, ka ūdenī mani kāds apturēs un pavaicās: "Kur ir jūsu papīrītis?" Tagad braucu, bet neviens neprasa.

D. Speciāli nemēģini ārdīties puspliks, lai tevi ievēro?

Š. Kaut ko vajadzētu izdomāt...

D. Ko tev lika darīt, lai noliktu tiesības?

S. Vilkēt ārā slīkoņus. Virtuālos. Piebraukt, atbraukt, zīmes... Standartprogramma. Mācījos pie viena angļu vecīša — kapteiņa. Pirmo dienu vienkārši braucām, viņš neko neprasīja. Tad apsēdāmies pie kafijas, un viņš izstāstīja precīzi to, ko man vajag zināt.

D. Ko tu vēl dari? Sēņot patīk?

Š. Tas ir nākamais. Vēl kādi pieci, desmit gadi, un es būšu gatavs sēņošanai, ogošanai un golfa spēlēšanai.

D. Tad jau arī tamborēšanai.

Š. Jā, tur vairs nav tālu.

D. Kādi ēdieni tev garšo?

Š. Plānās pankūkas. Arī biežās, bet tām jābūt ļoti speciālām — tādām, kādas vecmāmiņa gatavoja. Viņa tās cepa krāsni: aptina ar divi roku un bāza iekšā cept pankūku. No divām varēja pieēsties.

D. Pirmoreiz kaut ko tādu dzirdu! Pats māki uzcept?

Š. Nu ne.

D. Vai Pēterus tu kaut kā sevišķi svini?

Š. Es svinu, bet netaisu neko sevišķu.

D. Amerikāņi nogalina tītarus. Ko Pēteros piebeidz Pēteri?

Š. Es nevienu nepiebeidzu. Jāņos pāri ugunskuram nelecu un pantiņus Ziemassvētkos neskaitu. Saproti, jebkuri svētki — reliģiozi, valsts vai personīgi — man šķiet mākslīgs dopings garastāvokļa pacelšanai. Kāpēc man 24.decembrī jābūt absolūti laimīgam? Tāpēc ka tā ieplānots? Kāpēc lai es tagad priecātos, ka pagājis vēl viens gads?

D. Ģimene tevi saprot? Palīdz? Nepalīdz?

Š. Ģimene visu laiku, domāju, cieš no manas aizņemtības, bet man patīk, ka mani saprot. Viņiem, droši vien, tas nav patīkami.

D. Tās ir viņu problēmas?

S. Oi, ja ģimenes locekļiem ir problēmas, tās faktiski kļūst arī par tavām problēmām. Nav kur likties.

***

CV

Pēteris Šmidre, telekomunikāciju uzņēmuma Baltkom valdes priekšsēdētājs

Atrodas Latvijas miljonāru pirmajā desmitniekā

Miljonāru pētnieks Lato Lapsa viņa īpašumus novērtējis ar 46 miljoniem latu

Iesaistījies a/s Termināls Vecmīlgrāvis sanācijā, iegādājies zemjūras optisko kabeli starp Ventspili un Gotlandi, investējis Jūrmalas akvaparkā

Hobijs: zirgi, jahtas, medības